

Körsång

Att sjunga i kör är att i handling gå från ensam till gemensam. Körsångare delar varandras röster, koncentration, andning, och minne. Där luften inte räcker till tar du vid, där du glömmer minns jag åt oss båda. Det vi kan göra gemensamt kan aldrig uppnås av någon ensam, och tillsammans bär vi ansvar för helheten. I en skara av över hundra körsångare är ingen enda utbytbar. Om någon inte deltar låter det inte likadant som när alla gör det.

Som körsångare får man också dela kompositörernas och textförfattarnas tankar. Genom att arbeta med noterna och orden försöker vi ta reda på vad de ville uttrycka, vad de önskade att ni som lyssnar skulle höra. Och när vi försöker utföra det de drömde om, skapas i stunden något helt nytt som aldrig hörts förut, men ändå är alldeles likt det som så många andra har skapat i andra tider och på andra platser när de har sjungit samma sånger.

Också ni som lyssnar är medskapande, för det ni hör färgas av vilka ni är, av era erfarenheter, av ert stämningläge, av var i rummet ni befinner er. Du som är ung hör inte samma sång som du som är gammal, du som hör en sång för första gången hör något annat än du som har sjungit den hundratals gånger. Men trots att ingen av oss hör exakt samma sak blir musiken något gemensamt, precis som vi, när vi sjunger Den blomstertid nu kommer, var och för sig, men tillsammans, återskapar sommaren som vi minns den.

Anna H Ekberg, Göteborg 6 juni 2012